

Palmesøndag til Pinse

af Jens Fischer-Nielsen

Palmesøndag

drog Jesus ind i Jerusalem på et æsel. Dermed blev profetierne fra det gamle testamente opfyldt. Folk hyldede ham som konge – Jesus lod dem gøre det selvom han vidste at han red ind til lidelse og død. Nogle få dage efter råbte de ”korsfæst ham! Korsfæst ham!”

Skærtorsdag

Skærtorsdag

indstiftede Jesus Nadveren med sine disciple. Derefter tog han ud i Getsemane Have, hvor Judas (apostlen som forrædte ham) kom med yppersteprestens soldater og Jesus blev taget til fange.

Langfredag

blev Jesus korsfæstet af den romerske overmagt efter yppersteprestens indstilling og folkets dom (gadens parlament). Efter henrettelsen konstateres død af de romerske soldater. Liget udleveredes til hans venner, og han blev lagt i en grav, dvs. en klippehule. Graven forsegles.

Langfredag

Påskesøndag

Påskemorgen

– på tredjedagen - opstod han fra de døde. Først så nogle kvinder den tomme grav, derefter så Peter og Johannes den. Herefter viser han sig på forskellige måder for

disciplene de følgende 40 dage.

Kristi Himmelfartsdag tager Jesus afsked med disciplene. Han velsigner dem og giver dem en kæmpeordre: ”Gå ud og gøre alle

Kristi Himmelfart

folkeslag til mine disciple!” Han siger også ”Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende!” - ”Jeg er med jer!” - efter ti dage viser sandheden sig i disse ord.

Pinsedag

(10 dage efter Kr. Himmelfartsdag, 50 dage efter påske) sender Jesus Helligånden over disciplene, og de får kraft og mod og styrke til at gå i gang med opgaven om at gøre folkeslagene til hans disciple. Derefter spreder kirken sig ud over verden. I dag omfatter den ca. 1/3 af menneskeheden.

Kirkehistorien

Ca. 1/3 af stoffet i evangelierne handler om, Jesu død og opstandelse og visningerne efter opstandelsen – det er let at finde disse ting i slutningen af alle 4 evangelier i Det Nye Testamente. Apostlenes Gerninger (Apg.), som følger efter evangelierne handler om Pinsen og de første kristnes liv.

Apg. er den første kirkehistorie. Kirken blev til på opstandelsesforkyndelsen. Den har sikkert i begyndelsen lydt nogenlunde således: ”Vi var sammen med ham. Vi så hvad han gjorde og hørte hvad han sagde og forstod at han var Guds søn. Vi så ham dø, men derefter så vi ham i live – Han er opstanden! - Gud har gjort ham til Herre og Kristus. Omvend jer, der er kun frelse i Jesu navn!”

Kirken er på en måde beviset

på opstandelsen. Den opstod på grundlag af Jesu opstandelse – og Helligåndens komme over disciplene. Uden opstandelsen var det hele bare endt i et sort hul – og efter kort tid ville ingen have husket mere.